

довжин фрагментів (200-800 п.н). Для видів даної підродини характерна присутність на електрофореграмах великої кількості продуктів ПЛР з різними довжинами. Крім того, у характерного представника підродини *Satyrinae* – *Maniola jurtina* присутній фрагмент ДНК з довжиною біля 800 п.н.

У представників іншої підродини *Nymphalinae* – *Clossiana selene* виявлено єдиний фрагмент ДНК з довжиною 200 п.н.

Спільним для всіх зразків ДНК є наявність фрагмента довжиною 200 п.н. Отже, найбільший поліморфізм 5S рДНК серед досліджуваних зразків володіли ті, які були виділені з підродини *Satyrinae*, а точніше це *Maniola jurtina* та *Aphantopus hyperantus*.

Список використаних джерел

1. Абрамсон Н.И. Молекулярные макеры, филогеография и поиск критерия разграничения видов / Абрамсон Н.И. // Труды Зоологического института РАН. – 2009. – № 1. – С. 185-198.
2. Davias N. Genetic evidence for a sibling species of *Heliconius charithonia* (Lepidoptera; Nymphalidae) / Davias N., Jiggins Ch. D. // Biological Journal of the Linnean Society. – 1998. – Vol. 64. – P. 57–67.
3. Молекулярные маркеры – инструмент исследования генетического разнообразия: электронный ресурс./ Современное состояние управления генетическими ресурсами животных. – Часть В. – <http://www.fao.org/docrep/012/a1250r/a1250r17.pdf>.

Гаврилюк Р.В.,

студент СВО магістр.

Науковий керівник – к.б.н., доцент кафедри біології Рогач В.В.

ДІЯ АКТИВАТОРІВ РОСТУ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ БАКЛАЖАНІВ

Основним завданням сучасного аграрного виробництва є пошук ефективних методів покращення продуктивності сільськогосподарських культур [1]. Одним із шляхів вирішення проблеми високих та стабільних врожаїв є застосування новітніх технологій з використанням синтетичних регуляторів росту рослин [3]. Однією із найбільш застосовуваних груп регуляторів росту є аналоги природних фітогормонів – стимуляторів [2].

Нами встановлено, що обробка рослин баклажанів стимуляторами росту покращувала продуктивність культури. Зокрема, провівши аналіз темпів накопичення сухої маси плодів у 2017 році було встановлено, що найбільш інтенсивно він відбувався під впливом 6-БАП (58%). Під впливом ГК₃ і 1-НОК інтенсивність накопичення сухої речовини плодами баклажанів сорту Алмаз перевищували контроль на 48% і 26% відповідно.

Стимулятори росту, також впливали і на кількість плодів на рослині. На 40-й день після обробки при застосуванні 1-НОК кількість плодів на рослині перевищувала контрольний варіант на 34%. За дії ГК₃ кількість плодів зростала на 45%. 6-БАП підвищував кількість плодів на 17%.

Рістстимулятори змінювали кількісні показники елементів продуктивності. Нами встановлено, що при незначних змінах кількості плодів на рослині баклажанів стимуляторами росту 1-НОК, ГК₃ та 6-БАП збільшували середню масу одного плоду відповідно на 14%, 16% та 18%.

Такі зміни кількісних показників плодів зумовлювали зростання урожаю плодів з однієї рослини. Після обробки рослин 1-НОК даний показник зростав на 14%. При застосування ГК₃ урожай плодів з однієї рослини збільшувався на 21%. Препарат 6-БАП збільшував даний показник у рослин баклажанів на 12%.

Таким чином, стимулятори росту 1-НОК, ГК₃ та 6-БАП підвищували загальну урожайність плодів з дослідних ділянок на 13%, 20% та 19%.

Список використаних джерел

1. Поливаний С. В. Дія емістиму С на морфогенез та насінневу продуктивність маку олійного / С. В. Поливаний, В. Г. Кур'ята // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка. Серія: Біологія. – Тернопіль, 2015. – №1. (62) – 206 с. – С. 117-124.
2. Рогач Т. І. Особливості морфогенезу і продуктивність соняшнику за дії трептолему / Т. І. Рогач // Фізіологія рослин: проблеми та перспективи розвитку : у 2 т. ; голов. ред. В. В. Моргун.– К.: Логос, 2009., Т.І.– С. 680-686.
3. Ходаніцька О.О. Дія трептолему на насінневу продуктивність і якісні характеристики олії льону / О.О. Ходаніцька, В.Г. Кур'ята // Корми і кормовиробництво: Міжвідомчий тематичний науковий збірник. – Вінниця, 2011. – Вип. 70. – С. 54-59.

Миропольська К. В.,
студент СВО магістр.

Науковий керівник – к.б.н., доцент кафедри біології Рогач В.В.

ВПЛИВ АКТИВАТОРІВ РОСТУ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ПЕРЦЮ

Створення можливостей та засобів регуляції онтогенезу рослинного організму є важливим завданням сучасної аграрної науки [1]. Вирішальну роль при цьому відіграють природні і синтетичні регулятори росту рослин, оскільки регуляція фізіологічних процесів гормонами та їх синтетичними аналогами високоспецифічна і не може здійснюватися іншими засобами [1].

Однією із найбільш застосовуваних груп рістрегулюючих речовин є стимулятори росту та розвитку рослин – аналоги нативних фітогормонів [2].

За результатами проведених нами у 2017 році досліджень встановлено, що зміни морфометричних та анатомічних показників дослідних рослин під впливом стимуляторів росту зумовлювало позитивні зміни у продуктивності культури.

Зокрема, провівши аналіз темпів накопичення сухої маси плодів було встановлено, що під впливом 1-НОК суха маса плодів на кінець вегетації перевищувала контроль на 15%. Під впливом ГК₃ показник зростав на 34%, а 6-БАП збільшував суху речовину плодів на 25%.

На 40-й день після обробки при застосуванні 1-НОК кількість плодів на рослині перевищувала контрольний варіант на 13%. Після обробки ГК₃ кількість плодів на рослині зростала на 44%. 6-БАП збільшував кількість плодів на 35%.

Аналіз показників елементів продуктивності рослин перців сорту Антей за дії стимуляторів росту свідчить про їх суттєві зміни. Так, при застосуванні 1-НОК кількість плодів на рослині збільшувалася на 20%, за дії ГК₃ на 19%. Після обробки 6-БАП даний показник зростав на 4%. При цьому середня маса одного плоду практично не зазнавала змін у порівнянні з контролем.

Такі зміни кількісних показників плодів зумовлювали зростання їх урожаю з однієї рослини. Після обробки рослин 1-НОК даний показник зростав на 29% в порівнянні з контролем. При застосування ГК₃ урожай плодів з однієї рослини збільшувався на 30%. Препарат 6-БАП збільшував урожайність рослин перцю на 11%.

Список використаних джерел

1. Кур'ята І. В. Функціонування донорно-акцепторної системи рослин у процесі проростання за дії гібереліну і ретардантів/ І.В. Кур'ята // Физиология и биохимия культ. растений. – 2012. – 44. – №6. – С. 484-494.